Канал, в якому утопили Розу
Л., як до кінця ужиту папіросу,
практично повністю заріс.
І стільки роз опало з тих часів,
що цим не приголомшити туриста.
Стіна — бетонне передвістя Крісто —
біжить із міста до теляти і корови
полями — вимитою в колір крови;
завод димить сигарою... Буття,
де чужоземець підіймає плаття
туземній жінці не як завойовник,
а як заінтригований художник,
націлений рішуче оголити
ту статую, якій подовше жити,
ніж віддзеркаленню з канави,
в якому Розу й доконали.